sprawowana o godz. 9.00. Od 8.30 będzie możliwość **spowiedzi**. Serdecznie proszę o pomoc wszystkim chorym, niepełnosprawnym, seniorom w dotarciu do naszej świątyni.

Przypominamy, że również w każdą środę kierujemy nasze prośby to Tej, którą nazywamy **Cudowną Lekarką** w chorobach podczas Nowenny i Mszy Świętej o godz. 18.00

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- Poniedziałek, 6 lutego – **św. Paweł Mika** i jego Towarzysze, pierwsi męczennicy Dalekiego Wschodu, którzy zginęli za wiarę w Chrystusa w XVI wieku.
- Piątek, 10 lutego – **św. Scholastyka** (†542), dziewica, siostra św. Benedykta, wielkiego założyciela zakonu benedyktynów i patrona Europy; na wzór brata założyła zakon żeński według reguły benedyktyńskiej i całkowicie poświęciła się Bogu.

Wszystkim uczestnikom liturgii i waszym bliskim **życzymy** błogosławieństwa Bożego i opieki Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

Intencje mszalne 6 - 12 lutego 2023

Poniedziałek 6 lutego *Św. Paweł Mika i jego Towarzysze*	**7:00**	+ Paweł PIETRUSIŃSKI *(od koleżanek i kolegów z SP 138 wraz z rodzicami)*
	18:00	O Boże błogosławieństwo, opiekę MBNP i potrzebne zdrowie dla Doroty z okazji imienin
Wtorek 7 lutego	**7:00**	+ Paweł PIETRUSIŃSKI *(od Mateusza i Wiktorii)*
	18:00	+ Wiktoria, Teofil i Adelajda
Środa 8 lutego	**7:00**	+ Paweł PIETRUSIŃSKI *(od Elżbiety i Józefa Krupów)*
	18:00	Nowenna z intencjami do MBNP
Czwartek 9 lutego	**7:00**	+ Paweł PIETRUSIŃSKI *(od Agnieszka Wnęk z mamą)*
	18:00	+ Julia WYWIAŁ *(od znajomych córki)*
II Piątek 10 lutego *św. Scholastyka*	**7:00**	+ Paweł PIETRUSIŃSKI *(od Barbary i Grzegorza Michalików z synami)*
	18:00	WYPOMINKOWA
Sobota 11 lutego *MB z Lourdes Światowy Dzień Chorych*	**7:00**	+ Paweł PIETRUSIŃSKI *(od Marcina Wyląga z żoną i dziećmi)*
	9:00	O Boże bł. opiekę MBNP i łaskę zdrowia dla seniorów i chorych
	18:00	Rez.
VI Niedziela Zwykła 12 lutego 2023	**7:30**	+ Jacek BOBOWSKI *(od rodz. Klimków)*
	9:00	+ Anna OBARA *(od męża Stanisława)*
	10:30	+ Stanisława i Jan MOROŃ w rocznicę śmierci
	12:00	Za Parafian. Sakrament Chrztu
	18:00	+ Maria PODGAJNA w 23 r. śmierci

Parafia Rzymskokatolicka pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy
ul. Hemara 1, 30-198 Kraków – Mydlniki, tel. **12 626 04 53**, tel. kom. 729 491 093;
e-mail: parafia@mydlniki.diecezja.pl www.mydlniki.diecezja.pl fb.com/parafiamydlniki
Numer Konta Bankowego Parafii: 15-1050-1445-1000-0023-0823-2921 ING Bank Śląski, oddział w Krakowie
Bóg zapłać za wszelkie wyrazy wsparcia funkcjonowania naszej parafii!

Nr 6/2023 (946) do użytku wewnętrznego

MAGNIFICAT

Pismo Parafii pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Krakowie-Mydlnikach

5 lutego 2023 - V Niedziela Zwykła

(Iz 58, 7-10)
Czytanie z Księgi proroka Izajasza
Tak mówi Pan: «Dziel swój chleb z głodnym, do domu wprowadź biednych tułaczy, nagiego, którego ujrzysz, przyodziej i nie odwracaj się od współziomków. Wtedy twoje światło wzejdzie jak zorza i szybko rozkwitnie twe zdrowie. Sprawiedliwość twoja poprzedzać cię będzie, chwała Pańska iść będzie za tobą. Wtedy zawołasz, a Pan odpowie, wezwiesz pomocy, a On rzeknie: „Oto jestem!" Jeśli u siebie usuniesz jarzmo, przestaniesz grozić palcem i mówić przewrotnie, jeśli podasz twój chleb zgłodniałemu i nakarmisz duszę przygnębioną, wówczas twe światło zabłyśnie w ciemnościach, a twoja ciemność stanie się południem».

(1 Kor 2, 1-5)
Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian
Bracia, przyszedłszy do was, nie przybyłem, aby błyszcząc słowem i mądrością, głosić wam świadectwo Boże. Postanowiłem bowiem, będąc wśród was, nie znać niczego więcej, jak tylko Jezusa Chrystusa, i to ukrzyżowanego. I stanąłem przed wami w słabości i w bojaźni, i z wielkim drżeniem. A mowa moja i moje głoszenie nauki nie miały nic z uwodzących przekonywaniem słów mądrości, lecz były ukazywaniem ducha i mocy, aby wiara wasza opierała się nie na mądrości ludzkiej, lecz na mocy Bożej.

(Mt 5, 13-16)
Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza
Jezus powiedział do swoich uczniów: «Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też lampy i nie umieszcza pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciła wszystkim, którzy są w domu. Tak niech wasze światło jaśnieje przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie».

Komentarz do czytań

Każdy z nas jest dziś wezwany do bycia solą ziemi i światłem świata. Nasza więź z Bogiem i Kościołem musi mieć zatem przeniesienie na naszą codzienność. Za św. Pawłem czujemy „drżenie", które jest wyrazem naszej odpowiedzialności za drugiego człowieka, ale świadomi swego posłannictwa zmieniamy smak tej ziemi, dajemy światło, nadając właściwy sens i kierunek naszemu ziemskiemu pielgrzymowaniu.

Współczesny świat, naznaczony co najmniej niechęcią do osób wierzących w Chrystusa, patrzy na nas, z jednej strony szukając świadectwa naszej wiary, a z drugiej – z radością przyjmując każdy nasz upadek, by usprawiedliwić własną niewiarę i grzech. Stąd potrzeba czujności, by nie być zgorszeniem dla naszych braci.

Kiedy podajesz chleb głodnemu, karmisz nie tylko jego ciało, ale swoją postawą karmisz też jego przygnębioną duszę, dając mu szansę doświadczenia Boga przez ciebie. Twoje światło zabłyśnie w ciemności drugiego człowieka, ale – jak przypomina prorok Izajasz – to, co w tobie może jeszcze jest ciemnością, dzięki otwartości na drugiego człowieka stanie się południem. To drugi człowiek – konkretna osoba postawiona przez Boga zmienia także ciebie. Gdy pomagam drugiemu, pomagam przede wszystkim sobie; gdy widzę potrzebującego Chrystusa, otrzymuję Jego obecność. A zatem – niech ludzie na nas patrzą i niech jaśnieje oblicze Chrystusa w nas, aby inni widzieli nasze dobre czyny i chwalili naszego Ojca, który jest w niebie. (O. Waldemar Pastusiak, niedziela.pl)

Dlaczego wierzę w Kościół? (c.d.)

Wierzę w Kościół Chrystusowy

Hasło roku duszpasterskiego 2023

8. Jedność Kościoła

Jednym z istotnych momentów, w których Kościół staje się po ludzku bliski, zrozumiały i czytelny, jest jego gromadzenie się na Eucharystii. Kościół staje się wtedy czymś widocznym, a przez to również czymś doświadczalnym. Tu każdy może się przekonać, jaki Kościół jest w rzeczywistości; jak mógłby wyglądać bądź funkcjonować przy znacznie pełniejszym zaangażowaniu swoich członków; gdzie są jego aktualne słabości, a nawet rany. W tym miejscu należałoby również przypomnieć o tym, w jaki sposób każdy może odkryć swoje miejsce w Kościele, oraz o duchowych darach, które każdy otrzymuje, aby z ich pomocą służyć innym ludziom.

Jedność wspólnoty Kościoła wypływa z obecności pośród swoich Jezusa Chrystusa, z łaski sakramentu chrztu świętego, gdyż wszyscy zostali ochrzczeni w jednym Duchu (zob. 1 Kor 12,13), oraz z faktu, iż są dla siebie nawzajem braćmi i siostrami w Chrystusie Panu. Wszystkich łączy wspólna modlitwa połączona z przekonaniem o własnej niewystarczalności i bezradności. Tym różni się wspólnota Kościoła od innych zebrań, które spotykamy w parlamentach, radach, komisjach lub innych gremiach.

9. Ciągła nowość Kościoła

Inną, często pomijaną cechą wspólnoty Kościoła jest jej ciągła nowość. Ślady wspomnianej nowości spotykamy przede wszystkim w soborowym obrazie Kościoła, który jest nowym Ludem Bożym. Kościół zachowuje pamięć, w której przechowuje wszystkie dotychczasowe doświadczenia, ma również zgromadzenia, na których są one przekazywane innym osobom, a jednocześnie są ciągle ożywiane oraz ubogacane. Dzięki temu w Kościele istnieje możliwość ponownego rozpoczynania tam, gdzie urywa się poprzednia historia, bez potrzeby ciągłego powracania do punktu początkowego. Dzięki temu Kościół posiada możliwość bycia zawsze nowym, zawsze młodym, a nawet bardziej nowoczesnym, niż każe inne społeczeństwo.

Konkretnym przykładem takiego spojrzenia może się stać przeżycie Świętego Triduum Paschalnego, dzięki któremu na całe nasze życie możemy patrzeć oczami Pana Boga. Zwłaszcza w obrzędach Wigilii Paschalnej zauważamy, że wpisuje się ono w wielką historię zbawienia; że jest jej cząstką, która w tej wielkiej historii wcale się nie gubi i nie rozmywa, ale nabiera wyjątkowej ostrości. Dzięki uobecniającej mocy liturgii nie jesteśmy więźniami przeszłości, ale wszystko dzieje się „teraz" lub „dzisiaj". Woda chrztu jest tą samą wodą, która wyratowała naszych ojców w wierze z niewoli w Egipcie; jest tą samą wodą, nad którą unosił się Duch Święty, zanim Bóg rozpoczął dzieło stworzenia. Światło wnoszonego do Kościoła paschału jest tym samym światłem, które prowadziło Izraelitów nocą przez pustynię do Ziemi Obiecanej.

To doświadczenie staje się możliwe tylko w Kościele i dzięki Kościołowi, który je przechowuje i daje nam do niego dostęp. Jeśli patrzymy na nie przez pryzmat wiary, to nie możemy już powiedzieć, że Kościół jest niepotrzebny. Kościół wyprzedza swój czas, jest początkiem tego, co nowe. Opisywane tu doświadczenie pamięci Kościoła było odpowiednio pielęgnowane, czasami jednak bywało zniekształcane, zapomniane, a nawet wypierane. Wystarczy w tym miejscu wspomnieć o takich wydarzeniach jak prześladowania heretyków z pomocą władzy świeckiej lub przyjęcie za pewnik twierdzenia, że Izrael utracił swoje wybranie i że jednocześnie Kościół zajął jego miejsce. Troska o oczyszczenie pamięci, o jej odnowienie jest jednym z najważniejszych zadań, które z pomocą Ducha Świętego musi podejmować Kościół.

Zakończenie

Spoglądając na ten bardzo bogaty skarbiec wiedzy o Kościele, współczesny człowiek odczuwa często pewien rodzaj zagubienia, spowodowany brakiem sposobu (albo, jak mówimy, klucza), potrzebnego do właściwego odczytania zebranych w ten sposób doświadczeń. Istnieje rzecz jasna wiele powodów, dla których nasi wierni nie wykazują często zainteresowania tą tematyką, uznając ją za zbyt trudną, przeznaczoną dla ekspertów lub za zupełnie niepotrzebną. W tym miejscu rodzi się pytanie o to, jak często ta problematyka jest obecna w kazaniach, na katechezie czy w spotkaniach rozmaitych grup formacyjnych.

Moja wiara w jeden, święty, powszechny i apostolski Kościół wypływa z faktu chrztu i wiąże się ściśle z wiarą w Jezusa Chrystusa, a tym samym wskazuje na wyjątkowe „miejsce", w którym Go spotykam, doświadczam Jego obecności oraz działania Jego Ducha. Wierzę w Kościół, gdyż jest w nim obecny i działający Jezus Chrystus; wierzę w Kościół, gdyż nikt z ludzi nie mógłby go wymyślić. W Kościele odnajduję to, co jest dla mojego życia koniecznie potrzebne, a czego nie mogę sobie zapewnić sam. Wierzę w Kościół, gdyż jest święty obecnością Jezusa Chrystusa, który dokonuje jego oczyszczenia; wierzę w Kościół, gdyż jest ciągle otwarty na każdego człowieka oraz mimo całej swojej ułomności uobecnia Chrystusa; wierzę w Kościół, gdyż stwarza warunki rozwoju wiary, jest gwarantem ciągłości łańcucha przekazu wiary. W końcu wierzę w Kościół również dlatego, że jest on rodziną, w której wierzący są dla siebie braćmi i siostrami, a historia pojedynczego człowieka w spotkaniu z przechowywaną w Kościele historią zbawienia nabiera pełnych kształtów.

(ks. dr Krystian Piechaczek , Zeszyt teologiczno-pastoralny)
www.archidiecezja.pl/program-duszpasterski-2023-materialy/

Światowy Dzień Chorego

Obchodzony jest corocznie 11 lutego w liturgiczne święto Matki Bożej z Lourdes, ustanowiony przez papieża Jana Pawła II w dniu 13 maja 1992 roku w liście do przewodniczącego Papieskiej Rady ds. Duszpasterstwa Służby Zdrowia kardynała Fiorenza Angeliniego. Miało to miejsce w 75. rocznicę objawień fatimskich i w 11. rocznicę zamachu na życie świętego papieża.

W tym roku obchodzimy już XXXI Dzień Chorego. Papież Franciszek w swoim orędziu przypomina, że nigdy nie jesteśmy gotowi na chorobę, a często nawet do przyznania się, że jesteśmy coraz starsi. Boimy się bezbronności, wiemy, że przy obecnej kulturze nie ma miejsca dla kruchości. Może się zdarzyć, że ludzie nas opuszczą, albo że my sami się od nich oddalimy, aby nie być dla nich ciężarem. W ten sposób rodzi się samotność i gorzkie poczucie niesprawiedliwości. W takiej sytuacji trudno też trwać w pokoju z Bogiem. Ważne jest, aby cały Kościół skonfrontował się z ewangelicznym przykładem dobrego Samarytanina i stał się faktycznie szpitalem polowym. Ojciec Święty przypomina, że pandemia ukazała ograniczenia systemu ochrony zdrowia. Dlatego też w każdym kraju trzeba szukać strategii i środków, by każdy człowiek miał zapewniony dostęp do służby zdrowia. (Radio Watykańskie, www.vaticannews.va)

W naszym kościele Msza Św. z sakramentem namaszczenia chorych w sobotę 11 lutego o 9:00, pół godziny wcześniej spowiedź.

Papieska Intencja Apostolstwa Modlitwy na luty 2023

Za parafie

Módlmy się, aby parafie, w których centralne miejsce zajmuje komunia, stawały się coraz bardziej wspólnotami wiary, braterskimi i otwartymi na najbardziej potrzebujących.

Ogłoszenia duszpasterskie

Dzisiaj (5.02) pierwsza niedziela miesiąca. Po Mszach Świętych **adoracja** Najświętszego Sakramentu. O godz. 9.00 zmianka różańcowa i możliwość skorzystania z biblioteki parafialnej. Po Mszy świętej o godz. 18.00 słowno-muzyczne **Uwielbienie** Jezusa. Zapraszamy.

Dzisiaj błogosławimy chleb, sól i wodę z racji **wspomnienia św. Agaty** dziewicy i męczennicy, szczególnej orędowniczki w pożarach . Poświęcone dary możemy zabrać do naszych domów.

We wtorek po Mszy Świętej o 18.00 odmawiamy w kościele jedną część **różańca**.

W **drugie piątki** miesiąca Msza św. wieczorna ofiarowana jest za dusze czyścowe i wypominane w naszym kościele.

W sobotę, 11 lutego, przypada liturgiczne wspomnienie **Najświętszej Maryi Panny z Lourdes**, które łączymy z obchodami Światowego Dnia Chorego. W naszym kościele Msza święta z **Sakramentem Namaszczenia** oraz ze specjalnym nabożeństwem dla chorych będzie